

FULL PARROQUIAL

PARRÒQUIES D'AGULLANA, BIURE,
BOADELLA D'EMPORDÀ, DARNIUS,
LES ESCAULES, MAÇANET DE CABRENYS,
PONT DE MOLINS I LA VAJOL
CORPUS —14 de juny de 2020— núm. 741

☎ 972 53 55 13 o al 628 072 095. e-mail: perelluis.aymerich@gmail.com

JESÚS, EL PA VIU QUE DÓNA VIDA...

Avui celebrem el Corpus. Celebrem, l'amor de Déu que es fa pa de vida per nosaltres. I empesos per Ell, que estima sense límits els més pobres, ens convida a estimar-los, també. El gest humà de donar a un altre el que necessita implica, per més generositat i gratuïtat que hi hagi, una superioritat del qui dóna sobre el qui rep. I això marca una distància entre les dues persones. Jesús no dóna: es dóna. Així la distància desapareix: el qui m'acull (menja) "està en mi, i jo, en ell", és la comunió! Amb la festa de Corpus volem assenyalar la Comunió amb el Cos de Crist, que és l'Eucaristia que ens crida a ser comunitat. La festa d'avui ens convida a fer com Jesús: donar-se als altres com a pa partit i repartit. Així s'eliminen distàncies amb qualsevol persona, sobretot amb les persones que passen necessitat.

Bona diada de Corpus! Mn. Pere-Lluís

* AGENDA PARROQUIAL:

diumenge 21, MISSA PONT de MOLINS a les 9,30h; AGULLANA a les 11h.; DARNIUS a les 12,30 h.

☉ AQUESTA SETMANA PREGUEM PER: MAÇANET: Eduard Juanola.

☉ LA NOSTRA APORTACIÓ A LA PARRÒQUIA:

AGULLANA: 80 €. — **DARNIUS: 35 €.** + 450 € donatius — **MAÇANET: 70 €.**

AGULLANA I DARNIUS: DESTINADES A PAGAR L'ARRENJAMENT DE LES CAMPANES.

Gràcies per la vostra col·laboració

* Racisme al segle XXI?

Aquestes darreres setmanes, a més de colpir-nos els efectes socials del confinament, ha esclatat amb força un crit: *Black Lives Matter* – "La vida dels negres importa". És l'expressió de la indignació per l'assassinat a mans de la policia dels Estats Units de George Floyd, un afroamericà de 46 anys a Mineàpolis, el passat 25 de maig. "No puc respirar", implorava sota el genoll del policia. Al cap de quasi 9 minuts d'agonia moria aixafat per la prepotència del policia. El seu delictes? Ser pobre i de raça negra. Cada dia una persona negra desarmada és assassinada per la policia als EE.UU.

L'onada d'indignació i repulsa a recorregut mig món i ha arribat a casa nostra. I això ens ha fet repensar que el racisme no només es dona lluny, sinó també a casa nostra. Quantes persones ens expliquen que no els han llogat una vivenda perquè tenen cognoms estrangers? Quants rumors mal intencionats sobre els ajuts socials? Com són tractats els temporers de la fruita aquests dies? Qui deixa d'anar a un local o a una escola perquè hi ha persones immigrades? Una pancarta de les manifestacions d'aquest cap de setmana deia: " El silenci també mata" Hi podríem afegir, així com la indiferència.

Ens hauríem de plantejar seriosament com pot ser que en ple segle XXI, encara hi hagi expressions tant punyents de racisme, a quasi setanta-cinc anys de la Declaració dels Drets Humans: "*Tothom té tots els drets i llibertats, sense cap distinció de raça.*" (art.2). Com és possible que fins i tot les mostres de racisme creixin i alguns partits polítics que el defensen obertament siguin votats. No tenim només la pandèmia del Covid-19, en tenim més! I la del racisme és una pandèmia que ve de lluny. Curiosament tenen la mateixa medicina: la solidaritat i la fraternitat. Els cristians ho sabem prou bé, i ho hem de posar en pràctica!!

Albert Quintana i Oliver, Justícia i Pau de Girona

* George Floyd

George Floyd, un negre, va morir el passat 25 de maig, als Estats Units, asfixiat per un policia blanc. Amb aquesta tragèdia, hem tornat, malauradament, a tenir la prova d'una afirmació terrible: el racisme mata. Sovint, al racisme, associen només un tipus de mort: la mort sense retorn a la vida, la mort física, la que fa desaparèixer per sempre la víctima de l'univers visible dels éssers humans. Al meu parer, el racisme no provoca només aquest tipus de mort. També genera molt més freqüentment un altre tipus de mort, molt menys «sensacionalista» que la mort física: la negació, per raons de «color de pell», d'«orígens», etc., a multituds de dones, homes i infants, de la seva identitat intrínseca, profunda, indeleble: són éssers humans. Per tant, a tot «estat de dret», aquestes dones, homes i infants han de ser, en teoria i molt més en pràctica, protegits com a titulars dels mateixos drets i prerrogatives inviolables que la resta de la societat.

Les lleis reconeixen aquesta igualtat. Però, sovint, en la pràctica, ens trobem amb una realitat ben diferent. De fet, dins les nostres societats, coexisteixen, en la vida de tots els dies, dues esferes identificades segons el color de la pell, els orígens, etc.: els «superiors» o els «afortunats», amb drets i prerrogatives imperativament intocables, d'una banda; els «inferiors», els drets dels quals són contínuament i impunement violats, d'altra banda. L'abisme no deixa de créixer entre aquests dos mons. Podríem dir que, en la vida pràctica, en no pocs casos, les víctimes del racisme normalitzat, institucionalitzat, que caracteritza les nostres societats, no són realment considerades com a éssers plenament humans pels seus botxins. són més aviat vistes com a persones físicament vives però jurídicament mortes, inexistents: no tenen ni tan sols els drets humans més elementals. Per no poques víctimes del racisme, aquesta mort-vida va ser durant anys la fase preparatòria de la mort definitiva: la física. Aquesta em sembla ser una de les lliçons del destí tràgic de George Floyd.

Jean Bosco Botsho, Darnius.

VOLS COL·LABORAR AMB CÀRITAS

Si voleu col·laborar amb la Càritas de l'Empordà podeu fer el vostre donatiu mitjançant una transferència bancària al següent número de compte de CaixaBank:

ES59 2100 0013 7002 0078 4368

El vostre donatiu ens servirà per ajudar i per atendre les persones més vulnerables del nostre voltant.

* PREGEM AMB L'EVANGELI

(tret de La Missa de cada Dia, juny 2014)

Senyor Jesús,

tenim fam i set de vida, i de vida en plenitud;
per això et demanem que ens donis sempre d'aquest pa,
el pa que, ens faci entrar en comunió amb tu,
que ens faci ser una comunitat de germans i germanes al servei dels altres;
el pa que assacii la fam i la set de pau, de justícia, d'igualtat, de dignitat
que hi ha en el cor del nostre món.

I tu ens dius:

“Veniu i mengeu, la taula sempre està parada,
i en aquesta taula tothom és benvingut, ningú no és foraster ni es pot sentir estrany”

Però nosaltres,

els qui tan sovint ens alimentem de la teva paraula I del teu pa que dona vida eterna:
encara vivim d'esquena o oblidats d'alguns dels nostres germans,
sobretot si són estrangers, si passen gana, si pateixen injustícies,
o busquen desesperadament l'alegria de viure.

I tots els qui participem de l'Eucaristia no sempre vivim formant un sol cos
Perquè cadascú es preocupa més de si mateix
que no pas del bé dels seus germans i germanes.

O venerem devotament l'Eucaristia
mentre oblidem els teus germans,
membres del teu cos com nosaltres.

Que la consciència del que encara ens falta
ens faci desitjar més intensament la teva misericòrdia i el teu amor,
per ser més dignes del que rebem en l'Eucaristia.